

Philip Salomons Indflydelse helt skulde kunne unddrage sig den. Han var bleven udtaget til Ingeniørrekrut, og hele Sommeren maatte han marsjere ude paa de københavnske Fællede og grave Løbegrave og flette Skansekurve sammen med et Par Hundrede unge Mennesker, der i hans Øjne kun var halvvoksne Dreng. Hvad der pinte ham mest derved, var ikke den legemlige Anstren- gelse, saa uvant den end var ham, men den aandelige Sløvhed, hvortil det hele Kaserneliv førte. Han havde medbragt nogle Bøger i det Haab, at han i sin Fritid skulde faa Lejlighed til at læse en Del; men udenfor Geleddet fik han nok at gøre med at tilfredsstille Legemets Krav; Maden og Søvn. blev hans Herrer; og desuden vænnedes han saaledes til at udføre alt paa Kom- mando, at det tilsidst syntes helt unaturligt at foretage sig noget frivilligt.

Allerede om Efteraaret udløstes han af denne aandelige Død. Som sædvanlig bistaaet af Lykken fik han ved Lodtrækningen efter Rekruttidens Op- hør et af de meget faa Numre, der fritog for Vinter- tjeneste, ja endog for al senere Indkaldelse. I de sidste Dage af September rejste han frisk paa Sjæl og Legeme til Jylland, hvor hans og Ingers Forlovelse nu blev højtidelig kundgjort. Hofjæger- mesteren var i Mellemtiden død; men dette havde snarere fremmet end hæmmet Forhandlingerne om Strømreguleringen, og Forberedelserne var da